

N:o 18.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående pension å allmänna indragningsstaten åt vaktmästaren i landtförsvarsdepartementets kommandoexpedition L. E. Eriksson; gifven Stockholms slott den 24 januari 1890.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för denna dag, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att besluta,

att vaktmästaren i landtförsvarsdepartementets kommandoexpedition Lars Erik Eriksson må från och med månaden näst efter den, i hvilken han varder från vaktmästaresysslan entledigad, å allmänna indragningsstaten åtnjuta pension till belopp af sex hundra kronor årligen.

De till ärendet hörande handlingar skola vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Hj. Palmstierna.

Utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen uti statsrådet å Stockholms slott den 24 januari 1890.

Närvarande:

Hans excellens, herr statsministern friherre ÅKERHIELM,
 Hans excellens, herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
 Statsråden: friherre VON OTTER,
 WENNERBERG,
 friherre PALMSTIERNA,
 friherre VON ESSEN,
 ÖSTERGREN,
 GROLL,
 WIKBLAD.

Departementschefen, statsrådet friherre Palmstierna anförde här-
 efter i underdånighet:

*Angående pen-
 sion å indrag-
 ningsstat för
 vaktmästaren
 L. E. Eriks-
 son.*

»Uti en till mig stäld skrift har chefen för landtförsvarsdeparte-
 mentets kommandoexpedition, med förmälan att vaktmästaren derstädes,
 Lars Erik Eriksson, hvilken den 1 april 1862 antogs till extra vakt-
 mästare och den 16 april 1866 förordnades att tills vidare bestrida vakt-
 mästartjensten vid expeditionen mot åtnjutande af dermed förenade
 arfvode, den 6 innevarande månad uppnått 71 lefnadsår, men, såsom
 saknande rätt till pension, icke kunde afskedas utan att på samma gång
 beröfvas allt bidrag af staten till hjälp på ålderdomen, anhållit att, då
 Eriksson vid en så framskriden ålder icke vidare kunde nöjaktigt sköta

de åligganden, som tillhörde en vaktmästare, allra minst vid en militär-expedition såsom den förenämnda med en mängd göromål af i allmänhet brådskande beskaffenhet, utan tjenstgöringen derinom fordrade att han, som derjemte lede af betydlig döfhet, snarligen erhöles afsked, jag måtte hos Eders Kongl. Maj:t utverka nådig proposition till Riksdagen om pension för Eriksson, i hvilket afseende chefen för kommando-expeditionen, jemte erinran att arfvodet för ifrågavarande vaktmästare-tjenst, enligt gällande stat för denna expedition af den 5 december 1873, utgjorde 750 kronor samt att Eriksson dessutom åtnjöte fri bostad, hemställt, att pensionen måtte, i betraktande af Erikssons långvariga och pligttrogna tjenst, föreslås till samma belopp som lön och ålderstillägg för andre vaktmästaren i nämnda departements afdelning af Eders Kongl. Maj:ts kansli eller 600 kronor; varande härvid fogade dels vederbörligt prestbetyg, utvisande att Eriksson vore född den 6 januari 1819 och dels ett af 1:ste bataljonsläkaren vid Svea lifgarde G. Setterblad utfärdadt intyg af innehåll, att Eriksson vid undersökning befunnits lida af kronisk katarr i båda mellanöronen och till följd deraf måste anses vara i betydlig grad lomhörd.

Öfver berörda framställning har utlåtande blifvit infordradt dels från arméförvaltningen och dels från statskontoret, hvilka myndigheter hvar för sig tillstyrkt aflåtande af nådig proposition till Riksdagen om Erikssons öfverflyttande å indragningsstat mot erhållande af föreslagna beloppet i pension.

Med afseende å hvad sålunda förekommit och då Eriksson, hvilken tillbragt nära 28 år i statens tjenst och hvilkenstjenstgöring blifvit väl vitsordad, numera hunnit en lefnadsålder af 71 år och, enligt hvad af läkarebetyget framgår, måste anses oförmögen att sin tjenst behörigen förrätta, hemställer jag i underdånighet, det Eders Kongl. Maj:t tacktes föreslå Riksdagen att Eriksson må från och med månaden näst efter den, i hvilken han varder från vaktmästaresysslan entledigad, å allmänna indragningsstaten åtnjuta pension till belopp af sex hundra kronor årligen.»

Hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt, tacktes Hans Maj:t Konungen, uppå tillstyrkan af statsrådets öfrige ledamöter, bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan 1 till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

O. E. Pauli.
